

کلاف

ضمیمه نوجوان

شماره ۸۴ | دی ۱۴۰۰

نوجوان
۱۳۸۵

غلط اعتراض کردن

کجا غرزدن

یک نمونه خاص

در علم جامعه‌شناسی که علمی شکل گرفته در سرزمین‌های غیراسلامی با سیاست‌های استعمارگرایانه است، کمتر به ارتباط میان میزان دینداری و اعتراض پرداخته شده است. آن هم نه دین مسیحیت یا یهودیت بلکه اسلام. این که سن، جنس، نژاد یا ناخن کوچک پای سمت چپی فرد معترض بلند باشد یا کوتاه بررسی شده اما میزان دینداری نه چندان (لبخند معنادار) تاریخ اسلام و تاریخ ۲۵ ساله انسان،

تاریخ مبارزه و مطالبه و دادخواهی است. اسلام، دین سازش و سکوت نیست. اسلام، دین دست روی دست گذاشتن و گریه نکردن و مبارزه نکردن با کسانی که خلخال را از پای زن یهودی با ستمگری درمی آورند، نیست. اسلام، دین نهی از منکر است، دین خواستن و اعتراض به منکر. دینی که تاریخ آن جهاد و مبارزه و اعتراض دارد، تاریخی که عاشورا دارد. در کتاب انسان ۲۵ ساله می‌خوانیم که به امام حسین گفتند به گوشه‌ای بروید که با یزید کاری نداشته باشید. یزید هم با شما کاری نداشته باشد. زندگی کنید، عبادت کنید و تبلیغ کنید. اما امام حسین (ع) قیام کرد زیرا انحراف پیدا شده بود و جامعه اسلامی می‌بایست به خط صحیح برگردانده می‌شد. پس امام حسین (ع) برای یک واجب قیام کرد. این واجب در طول تاریخ متوجه یکایک ما مسلمانان است. این واجب عبارت است از این که هر وقت دیدند نظام جامعه اسلامی دچار یک فساد بنیادینی شده و بیم آن است که به کلی احکام اسلامی تغییر یابد، هر مسلمانی باید قیام کند. پس آن طور که گفته شد گویی باید حتما رابطه‌ای چیزی میان اسلام و اعتراض وجود داشته باشد و حتما باید یک مسلمان واقعی در برابر ظلم شاخک‌هایش تیز شود و آستینی بالا بزند.

جام می‌دهند، اعتراض است. دقیقا وقتی که اولین اشک را بر محترم به پشت بچه بی‌نوا می‌کوبد یا اساسا با ورودش می‌ماند و هر جا چیزی به مذاکش خوش نیامد به شکلی با اعتصاب غذا؛ یک وقت هم با غر و لند، حالا اگر عده با جرا پیچیده تر هم می‌شود. چیزی که در این شماره از

چگونه اعتراض کنیم؟

اگر گذرتان افتاده باشد و قانون اساسی را خوانده باشید می‌دانید در اصل ۲۷ قانون اساسی آمده: تشکیل اجتماعات و راهپیمایی‌ها، بدون حمل سلاح به شرط آن که مخل مبانی اسلام نباشد آزاد است؛ یعنی اگر جمع می‌شوید و همراهتان اسلحه سرد و گرم و ولرم نیست و به اسلام هم اهانت نمی‌کنید، کاری تان نداریم و نمی‌گوییم: متفرق شوید. پس این قسمت از قضیه با این شرایط حل است.

فایده اعتراض چیست؟

- ❑ شهروندان می‌توانند از اعتراض سیاسی به عنوان ابزار بیان‌کننده مطالبات خود و نفوذ در تصمیمات صاحب‌منصبان استفاده کنند.
- ❑ اعتراض، کشف‌کننده‌ای از اطلاعات خوب برای حاکمان و صاحب‌منصبان سیاسی پست می‌کند که از نارضایتی‌های موجود در میان بخش‌هایی از جامعه آگاهی پیدا کنند؛ مثلاً توفان‌های توییتری که با هشتگ‌های مختلف به راحتی قابل سرچ است تا مسؤولان بدانند فلان قشر مردم چه مطالبه‌ای دارند.
- ❑ اعتراض به وجود آورنده مباحثه‌ای عمومی برای مشکلات و مسائل است.
- ❑ اعتراض مثل بارانی که دیدن قله دماوند را از کیلومترها آن طرف‌تر آسان می‌کند، فرآیند تصمیم‌گیری صاحب‌منصبان سیاسی را شفاف‌تر می‌کند.
- ❑ اعتراض بین ترجیحات من و تو و او و ایشان پل می‌زند.
- ❑ اعتراض مواضع و موقعیت سیاسی سیاستمداران را برق می‌اندازد.
- ❑ اعتراض نظام سیاسی را پاسخگوی ملت می‌سازد.

اعتراضات در ذهن شما گرامیان می‌توان از سه انقلاب به با نظام حاکم و سیستم قدرت بوده است نام برد دآوری‌شان خالی از لطف نیست.

که به انقلاب آزادی معروف است. دوم انقلاب ایران سال ۱۳۵۷. در جهانی که ما در آن نوجوانه ما در آن نوجوانه می‌خوانید، هر انقلابی که رخ چارچوب خارج نیست. انقلاب اول، انقلابی و دموکراسی و بهتر بگوییم برای دل. دلی که نش‌تعیین تکلیف کند که چه می‌خواهد و نه با و نه هر تقدس دیگری. خودش باشد و هر چه بی‌ریشه، بدون هر زمین سفتی که بشود پا روی

انقلابی بود متأثر از آراء فیلسوف مشهور آلمانی پس که از زمین و زمان انتقاد می‌کرد و مبنای انتقادش را گر بود و شعارش: کارگران جهان متحد شوید و انقلاب ۵۷ انقلاب بود برای برابری برادری و برقراری عدل علی، انقلابی که در بلبشوی کتک‌کاری‌های ق و غرب و جفتک پرانی‌های چپ و راست و مارکسیسم رالیسم حرف جدیدی برای جهان آورد: دلت نپزیرید. از آن هر انقلابی یا به منظور بسترسازی برای لیبرال راسی بود یا آرای چپ یا دین و شکستن بت‌های متعدد.